

Erasmus+ program - Olaszország, Parma 2018. július-szeptember

Vladár Bence: Élménybeszámoló

Vladár Bence vagyok, negyedéves állatorvostan hallgató, és idén nyáron (2018-ban) jártam Olaszországban. Harmadév vége után a nyáron nincs kötelező nyári gyakorlat (jelen állás szerint), így tökéletes alkalom arra, hogy próbára tegye az ember önmagát, egyúttal azzal, hogy világot lásson az Erasmus program keretében, hiszen nincs teljesítendő gyakorlat/vizsga a nyáron.

A vizsgaidőszak vége után 2 héttel érkeztem Pármába. A város sík helyre épült, közepesen nagy, így tökéletes hely a biciklizéshez, így kifejezetten praktikus beszerezni egyet. Erre sok helyen van lehetőség, lévén a város lakosságának nagy része biciklivel jár. Szerencsére kollégiumban laktam, mivel ez a legköltséghatékonyabb megoldás. A szoba egyágyas volt erkéllyel, és egy másik ilyen szobával osztozott egy fürdőszobán és egy kis konyhán, kellemes összkomfortos szállásnak bizonyult. Az Állatorvosi-Tanszék a külvárosban, szállástól 8 km-re volt. A bicikli beszerzése után könnyed 20 perces tekerés, gyalog kb. 1 óra séta. Itt található a kisállatkórház ahol a gyakorlat nagy részét végeztem. Az egyetemen kb. 40 ló, és néhány szarvasmarha állás is található. Főleg szaporodásbiológiai téren foglalkoznak nagyállatokkal. Szülészeti gyakorlatokon is lehet részt venni, ahol ultrahangos vizsgálatot és rektális vizsgálatot végeztünk, ivarzás megállapítására. Sajnos a tenyészidőszakon kívül kevesebb munka van a nagyállatok körül. Federico Righi szupervízor, segítségével, pár tejelő telepet is meglátogattunk, egy kísérlet keretében.

A kisállatszекció természetesen a kisállatkórházban működik. A klinika rendelkezik CT készülékkel, kis és nagyállat röntgenkészülékkel, ultrahang gépekkel. Így részt vettem, szív és hasi ultrahangvizsgálatokon, röntgenvizsgálatokon, általános kivizsgálásokon. A klinikán több neurológus is dolgozik, így találkoztam neurológiai vizsgálatokkal, hallásvizsgálatokkal, valamint elektródás izom-ideg aktivitás vizsgálatokkal. Valamint az ott gyakorlatozó ötödéves hallgatókkal, 1-2 alkalommal részt vettem, hétfélig nappali, illetve éjszakai ügyeleten a kórház intenzív osztályán is, ami éjjel-nappali ügyeletet igényel. Itt vérnyomást mértem, ultrahangos vizsgálatnál vettem részt, illetve az állatok körüli dolgoknál segíthettem (kötéscsere, kontrollvizsgálatok, etetés, itatás, takarítás, stb.). A klinika mint mindenhol augusztusi hónap során kevesebb esetszámmal találkozott, illetve az olasz „Ferragosto” nevű ünnep egész országra kiterjedő, 9 napos szünnap volt augusztus közepén, így ennyivel kevesebb dolog akadt a klinikán.

Az ott dolgozó állatorvosok (és tanárok) 90%-a jól beszél angolul, segítőkész és kedves. A maradék 10% is kedves, de töri az angolt, és kerüli használatát. De a személyzet általánosságban segítőkész, és nagyon kedves. A hallgatók akik részt vesznek a számukra kötelező gyakorlaton szintén végig jelen vannak a klinikán. Közülük lényegesebben kevesebben beszélnek angolul, mivel számukra nem kötelező a B2-es, csupán a B1-es nyelvvizsga az egyetem végéig. Így kicsit nehezebb volt a kommunikáció, de persze azért akad köztük angolul jól beszélő személy is. Ők kommunikatívabbak, és kíváncsiak is az újra. Könnyen barátkoztam velük, el is hívtak pár alkalommal közös programokra. Persze az embernek érdeemes nyitottnak, és beszélgetést kezdeményezőnek lenni. Meg persze az se volt hátrány, hogy középiskolában olaszt tanultam második nyelvként, ami persze mára kissé megkopott, de alapszintű kommunikáció során nem volt hátrány, főként boltokban, illetve a kollégiumi dolgozókkal szemben.

Az Erasmus iroda, amely az adminisztratív dolgokat intézi, szintén jó csapattal rendelkezik, informatívak és segítőkészek. Itt is megismerkedhettem pár éppen akkor ott gyakorlatozó, más szakos hallgatóval. Közük, egy kedves lengyel lánnyal, aki bemutatta a város „használati utasítását”, hiszen ő már második alkalommal járt már itt. Így találhattam minőségi de jó áron működő boltot, éttermet, parkot, és bicikliboltot.

Parma városa, nem is túl nagy, és nem is túl kicsi. A belvárosi része, ahol a legfiatalabb épület is legalább 500 éves, szebbnél szebb templomokkal, rendkívül hangulatos, a régi korok nyugalmaival. Hosszú és tartalmasan szép sétákat lehet tenni a város több gondozott antik és klasszikus épületekkel gazdag parkjaiban. Amely kifejezetten kellemes élmény, hogy a város nem egy zsúfolt turistacélpont, így lehet átélni az autentikus, originális olasz élet mindennapjait, a helyi társadalom életvitelét, hangulatát, amelyet az ott szerzett barátoknak hála „apperitívókon” és házibulikon többször átélhettem. A városok között, gyors vasúti járatok vannak, amelyekkel könnyedén el lehet jutni a közeli városokba. Amikor pedig „hóvége” van, a Flixbus a jó választás. Bologna, Fidenza kevesebb mint 1 órára esetleg Milánó vagy a Garda-tó már kicsit messzebb, 2 órás utazással elérhető, 1-1 hétvégi program keretében. A két hónap, könnyen, gyorsan és tartalmasan változatosan eltelt. Összességében nagyon jól éreztem magam, és egy szószerint, életreszóló tapasztalatszerzési lehetőséggel élhettem. Örülök, hogy új szakmai kapcsolatokat építhettem, és új határokon átívelő barátságokat köthettem. Így hálás vagyok, hogy részt vehettem a programon, és remélem nem ez volt az utolsó.

Vladár Bence, 2018. 09. 21.